

Sygn. akt I ACa 597/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Piotr Wójtowicz
Sędziowie :	SA Elżbieta Karpeta (spr.) SO del. Ewa Solecka
Protokolant :	Anna Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2015 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w H.

przeciwko M. Z.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 4 listopada 2014 r., sygn. akt I C 405/13,

1) oddala apelację;

2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki 3.617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO del. Ewa Solecka	SSA Piotr Wójtowicz	SSA Elżbieta Karpeta

Sygn. akt I ACa 597/15

UZASADNIENIE

Nakazem zapłaty z dnia 22 lipca 2013r. wydanym w postępowaniu nakazowym w sprawie I Nc 80/13 Sąd Okręgowy w Częstochowie nakazał pozwanym Przedsiębiorstwu Usługowo – Produkcyjnemu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w E. i M. Z., aby zapłacili solidarnie powodowi (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w H. kwotę 116 802 zł 99 gr wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 kwietnia 2013r. oraz kwotą 5 078 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania nakazowego. Należności tej powodowa spółka dochodziła z weksla wystawionego przez pozwaną spółkę (...) i poręczonego przez pozwaną M. Z.

Nakaz zapłaty uprawomocnił się wobec pozwanego Przedsiębiorstwa Usługowo – Produkcyjnemu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w E..

Pozwana M. Z. w zarzutach od nakazu zapłaty z dnia 22 lipca 2013r. wniosła o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie w stosunku do niej powództwa w całości oraz zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu zarzutów pozwana przyznała, iż jako prezes pozwanej Spółki (...) poręczyła za wystawiony przez nią weksel, który został przekazany powodowi jako zabezpieczenie kredytu kupieckiego. Pozwana zarzuciła jednak nieważność zawartej przez siebie umowy poręczenia powołując się na treść art. 36 § 2 k.r.o. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonywania czynności. Pozwana podniosła, iż umowa poręczenia na kwotę dochodzoną pozvem jest czynnością przekraczającą zakres zwykłego zarządu majątkiem wspólnym małżonków. Do swej ważności wymagała zatem zgody małżonka pozwanej. Pozwana zarzuciła, iż jej mąż nigdy nie wyrażał zgody na dokonanie przez pozwaną takiej czynności. Pozwana podała, że od 1976r. pozostaje w związku małżeńskim i nie zawierała z mężem umów majątkowych.

Sąd Okręgowy w postępowaniu toczącym się po wniesieniu zarzutów ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 marca 2001r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w H. zawarła z Przedsiębiorstwem Usługowo – Produkcyjnym (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w E., reprezentowaną przez prezesa zarządu M. Z., umowę o współpracy nr (...). Przedmiotem umowy było ustalenie zasad i warunków współpracy gospodarczej stron w zakresie sprzedaży przez spółkę (...) na rzecz Spółki (...) profili aluminiowych, akcesoriów do produkcji konstrukcji aluminiowych oraz usług malowania proszkowego.

Pozwana Spółka składała powodowi zamówienia za pośrednictwem poczty elektronicznej. Następnie po otrzymaniu zamówienia powód przygotowywał zamówione towary i dostarczał pozwanej Spółce. Jednocześnie fakt ten był każdorazowo potwierdzany przez upoważnionego przedstawiciela pozwanej. Dowód dostawy był załącznikiem do faktury VAT wystawionej przez powoda w związku z zamówieniem. Faktura każdorazowo określała ilość i rodzaj zamówionych towarów oraz wynikającą stąd cenę za towary, odwołując się także do dowodu dostawy.

Pozwana Spółka zalega wobec powoda z płatnościami z tytułu wszystkich faktur VAT załączonych do pozwu, z wyjątkiem faktury VAT nr (...) z dnia 13 lipca 2012r. na kwotę 16 525 zł 90 gr, która została uregulowana przez pozwaną częściowo w kwocie 12 722 zł 90 gr. W trakcie współpracy stron, pozwana Spółka zalegała z płatnościami na rzecz powoda także za inne faktury VAT. Należności z ich tytułu zostały już zapłacone, jednakże powód z tytułu odsetek za opóźnienie wystawił na rzecz pozwanej Spółki dodatkowo noty odsetkowe nr (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...).

Zgodnie z punktem(...) umowy o współpracy warunkiem uruchomienia przez powoda kredytu kupieckiego na rzecz pozwanej Spółki było zabezpieczenie jego spłaty w formie uzgodnionej z powodem. W związku z tym pozwana wystawiła i wydała powodowi weksel własny in blanco oraz deklarację wekslową z dnia 6 marca 2001r. Zgodnie z oświadczeniem pozwanej Spółki wynikającym z deklaracji wekslowej złożyła ona do dyspozycji powoda weksel in blanco w celu zabezpieczenia należności głównych i ubocznych wynikających z transakcji handlowych z (...) Spółki z o.o. z siedzibą w H. oraz innych kosztów z tym związanych. Deklaracja określała szczegółowe zasady wypełnienia weksla. Jednocześnie weksel ten został poręczony przez pozwaną M. Z., prezesa Spółki (...), która wyraziła zgodę na jego wypełnienie, zgodnie z deklaracją wekslową.

M. Z. pozostaje od 16 października 1976 roku w związku małżeńskim z A. Z.. Małżonkowie nie zawierali żadnych umów małżeńskich majątkowych.

Wobec nieuregulowania przez Spółkę (...) należności wynikających ze wskazanych faktur załączonych do pozwu, powód wypełnił weksel własny in blanco wystawiony przez pozwaną Spółkę i poręczony przez pozwaną M. Z., na kwotę 116 802 zł 99 gr z terminem płatności na dzień 25 kwietnia 2013r. Powyższa kwota obejmuje wierzytelności powoda z tytułu wystawionych pozwanej Spółce nieuregulowanych faktur VAT oraz not odsetkowych w wysokości 110 229 zł 50 gr oraz odsetek ustawowych skapitalizowanych na dzień 25 kwietnia 2013r. w kwocie 7 579 zł 08 gr. Powód pismem z dnia 12 kwietnia 2013r. poinformował pozwaną Spółkę o wypełnieniu weksla oraz wezwał do jego wykupu. Weksel został przedstawiony do wykupu pozwanej Spółce w dniu 25 kwietnia 2013r. w siedzibie powoda. Powód poinformował także pozwaną M. Z. o fakcie wypełnienia weksla oraz jego treści zawiadomieniem z dnia 12 kwietnia 2013r.

Kwota 116 802 zł 99 gr stanowiąca sumę wekslową dochodzoną pozvem stanowi sumę zadłużenia w wysokości 117 808 zł 58 gr wskazaną w wezwaniu do wykupu weksla i wezwaniu poręczyciela do zapłaty pomniejszoną o kwotę 1 005 zł 59 gr. Wynika to z faktu, iż wyliczając sumę zadłużenia powód w wezwaniach nie uwzględnił wpłat dokonanych przez pozwaną Spółkę bezpośrednio przed wypełnieniem weksla in blanco. Podstawą wyliczenia zadłużenia był stan należności na 20 marca 2013r., natomiast w dniach 22 marca 2013r., 3 kwietnia 2013r., 12 kwietnia 2013r. i 23 kwietnia 2013r. pozwana Spółka uregulowała łącznie kwotę 1 000 zł, która została zaliczona na poczet faktury VAT nr (...) z dnia 13 lipca 2012r. Z uwagi na dokonane wpłaty suma zadłużenia 117 808 zł 58 gr została pomniejszona o kwotę 1 000 zł oraz kwotę 5 zł 59 gr stanowiącą uwzględnioną w sumie zadłużenia lecz nienależną powodowi kwotę odsetek ustawowych tytułem faktury VAT nr (...) z dnia 13 lipca 2012r. Stąd suma wekslowa wpisana na wekslu opiewa już na prawidłową kwotę zadłużenia **116 802 zł 99 gr**.

Powód (...) Spółka Akcyjna w H. wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w H. jako spółki przejmowanej w trybie art. 492§1 pkt 1 k.s.h. w związku z art. 494§1 k.s.h.

W pierwszej kolejności wskazał Sąd Okręgowy, iż stosownie do art. 493§1 k.p.c. w piśmie zawierającym zarzuty pozwany powinien przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy oraz okoliczności faktyczne i dowody. Pozwana M. Z. zgłosiła w zarzutach od nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 22 lipca 2013r. tylko jeden zarzut dotyczący nieważności umowy poręczenia wekslowego z powodu braku zgody małżonka pozwanej na dokonanie takiej czynności jako, w ocenie pozwanej, czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu majątkiem wspólnym małżonków.

Pozwana ani w zarzutach od nakazu zapłaty, ani w toku dalszego procesu, nie podnosiła żadnych zarzutów dotyczących stosunku podstawowego, który stanowił źródło zobowiązania wekslowego, w szczególności nie podnosiła zarzutów dotyczących wysokości roszczenia dochodzonego przez powoda.

Podniesiony przez pozwaną M. Z. w niniejszej sprawie jako jedyny zarzut nieważności umowy poręczenia wekslowego, nie zasługiwał – zdaniem Sądu Okręgowego - na uwzględnienie. Pozwana M. Z. podpisała weksel jako poręczyciel i wydała go powodowi (a ściślej: poprzednikowi prawnemu powoda) jako wierzycielowi, bowiem weksel po podpisaniu pozostał u niego.

Rozważając kwestię ważności umowy poręczenia wekslowego, Sąd Okręgowy podkreślił, iż zobowiązanie pozwanej z tytułu poręczenia wekslowego w stosunku do powoda powstało przed dniem 20 stycznia 2005r. Stosownie do art. 5 ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2004r., nr 162, poz. 1691) przepisy dotychczasowe stosuje się do: oceny skutków czynności zobowiązujących lub rozporządzających małżonków i ich odpowiedzialności za zobowiązania sprzed wejścia w życie ustawy; wyłączenia lub ograniczenia odpowiedzialności majątkiem wspólnym za zobowiązania jednego małżonka powstałe przed wejściem ustawy w życie. Natomiast w myśl art. 5 ust. 6 powołanej ustawy, jeżeli roszczenie powstało przed wejściem w życie ustawy, egzekucję prowadzi się według przepisów dotychczasowych.

Z kolei zgodnie z art. 41 § 1 k.r.o. (w brzmieniu z daty zawarcia umowy poręczenia) zaspokojenia z majątku wspólnego może żądać także wierzyciel, którego dłużnikiem jest tylko jeden z małżonków. W myśl § 3 art. 41 k.r.o. sąd może ograniczyć lub wyłączyć możliwość zaspokojenia się z majątku wspólnego przez wierzyciela, którego dłużnikiem jest tylko jeden z małżonków, jeżeli ze względu na charakter wierzytelności albo stopień przyczynienia się małżonka będącego dłużnikiem do powstania majątku wspólnego - zaspokojenie z majątku wspólnego byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Stosownie do art. 36§1 i 2 k.r.o., w brzmieniu obowiązującym do dnia 20 stycznia 2005 roku, czyli też w okresie powstania zobowiązania wekslowego pozwanej, oboje małżonkowie są obowiązani współdziałać w zarządzie majątkiem wspólnym. Każdy z małżonków może wykonywać samodzielnie zarząd majątkiem wspólnym. Do dokonania czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu potrzebna jest zgoda drugiego małżonka wyrażona w formie wymaganej dla danej czynności prawnej.

W myśl zaś art. 37§1 k.r.o., w brzmieniu obowiązującym do dnia 20 stycznia 2005r., ważność umowy, która została zawarta przez jednego z małżonków bez wymaganej zgody drugiego, zależy od potwierdzenia umowy przez drugiego małżonka.

Powołując stanowisko orzecznictwa wynikające z szeregu orzeczeń Sądu Najwyższego wskazał Sąd Okręgowy, że tak jak przy zwykłym poręczeniu, także przy poręczeniu wekslowym dokonanym przez jednego z małżonków w oparciu o majątek wspólny, gdy poręczenie przekracza zakres zwykłych czynności zarządu majątkiem wspólnym, do jego ważności wymagana jest zgoda drugiego małżonka. Podzielił Sąd Okręgowy dokonaną przez Sąd Najwyższy interpretację pojęcia: "zarząd majątkiem wspólnym", zgodnie z którą - zarząd majątkiem wspólnym to całokształt czynności prawnych i faktycznych, które dotyczą tego majątku, w tym i zaciąganie zobowiązań pieniężnych. Już w latach 90-tych w orzecznictwie wskazywano, iż szerokie rozumienie czynności zarządu majątkiem wspólnym dyktują potrzeby życia, a zwłaszcza uczestnictwo małżonków w obrocie gospodarczym, które wymaga szybkiego i samodzielnego podejmowania decyzji (czynności prawnych) przez małżonka prowadzącego działalność gospodarczą. Opowiadając się za szerokim rozumieniem pojęcia "czynność zwykłego zarządu majątkiem wspólnym" (także niezdefiniowanego przez ustawodawcę) Sąd Najwyższy stwierdził, że przemawia za tym zmiana stosunków społeczno-gospodarczych, zwłaszcza rozrastająca się sfera prywatnej działalności gospodarczej małżonków, ich udział w obrocie gospodarczym oraz potrzeba korzystania i udzielania przez nich gwarancji bezpieczeństwa obrotu.

Omawiane pojęcie obejmuje zatem, poza czynnościami związanymi z bieżącą, zwykłą eksploatacją rzeczy i utrzymaniem jej w stanie niepogorszonym, także takie czynności, jak zbywanie ruchomości, nabywanie ruchomości i nieruchomości oraz innych praw rzeczowych, jeśli w związku z tym nie dochodzi do uszczuplenia majątku wspólnego oraz zawieranie umów ubezpieczenia, kontraktacji, zaciąganie kredytów, pożyczek, jeśli pozostają w związku z prowadzoną przez małżonków działalnością gospodarczą.

Z samej też istoty działalności gospodarczej wynika, że jest ona obliczona na uzyskanie korzyści (zysków), z których zaspakajane są potrzeby rodziny, ale zarazem - jest prowadzona na własne ryzyko, ewentualne straty zatem nie powinny być łatwo, poprzez wykorzystywanie mechanizmu ochrony majątku wspólnego, przerzucane na wierzycieli. Swoboda działalności gospodarczej nakłada również na rodzinę odpowiedzialność za długi wynikające z niepowodzenia w interesach. Zakres czynności zwykłego zarządu majątkiem wspólnym powinien być zatem odpowiednio szerszy w sytuacji, kiedy przynajmniej jeden z małżonków prowadzi działalność gospodarczą.

Podkreślił Sąd Okręgowy, iż w razie braku zgody współmałżonka poręczyciela na poręczenie wekslowe, to na małżonku - poręczycielu spoczywa ciężar dowodu, że poręczenie stanowiło czynność przekraczającą zakres zwykłego zarządu majątkiem wspólnym. (por.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 2010r., I CSK 181/10, LEX nr 818560).

Odnosząc przedstawione rozważania do okoliczności niniejszej sprawy Sąd Okręgowy wskazał, że jakkolwiek podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą była formalnie spółka Przedsiębiorstwo Usługowo - Produkcyjne (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w E., to reprezentowanie i prowadzenie spraw spółki przez

jej wspólnika, czy też pełnienie w spółce funkcji w zarządzie, uprawniają do stosowania w ramach wykładni pojęcia zwykłego zarządu majątkiem wspólnym, konsekwencji podobnych do prowadzenia przez małżonków działalności gospodarczej na własny rachunek. W ten sposób bowiem małżonkowie mogą także realizować swój udział w obrocie gospodarczym angażując się kapitałowo i osobiście w funkcjonowanie spółki (por. też: uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2008r., II CSK 500/07, LEX nr 457863).

Pozwana M. Z. oraz członkowie jej rodziny niewątpliwie czerpali korzyści finansowe związane z działalnością spółki (...), w ich interesie leżało, aby spółka ta prosperowała jak najlepiej, miała wielu kontrahentów, poszerzała rynek działalności. Poręczenie wekslowe pozwanej jako prezesa zarządu niewątpliwie służyło zabezpieczeniu spłaty zobowiązań w ramach współpracy z dużym kontrahentem, a taki kontrakt był z pewnością istotny dla obrotów gospodarczych pozwanej Spółki. Dodać należy, iż z odpisu KRS pozwanej Spółki wynika, że w przeszłości jej udziałowcami byli pozwana, jej mąż i syn. Kondycja finansowa, gospodarcza Spółki przynajmniej częściowo zatem przekładała się również na sytuację finansową rodziny pozwanej, a ponadto część majątku wspólnego ulokowanego było w udziałach w Spółce.

Pozwana M. Z. w zarzutach od nakazu zapłaty ograniczyła się do zacytowania ogólnych tez z orzecznictwa dotyczących zarządu majątkiem wspólnym. Natomiast nie podała jakichkolwiek konkretnych informacji na temat składników, faktycznej wielkości i wartości majątku wspólnego jej i męża w dacie udzielania przez pozwaną przedmiotowego poręczenia wekslowego, ani nie zgłosiła w tym zakresie żadnych wniosków dowodowych.

Pozwana nie udowodniła zatem, aby przedmiotowe poręczenie stanowiło czynność przekraczającą zakres zwykłego zarządu majątkiem wspólnym małżonków. Czynność ta dokonana przez pozwaną w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej w ramach spółki z ograniczoną odpowiedzialnością niewątpliwie mieściła się w granicach zwykłego zarządu majątkiem wspólnym. Sam fakt, iż poręczenie dotyczy wykonania zobowiązania wyrażającego się relatywnie dużą kwotą nie przesądza o tym, że jest to czynność przekraczająca zakres zwykłego zarządu majątkiem wspólnym małżonków.

Z zeznań świadka A. Z. i zeznań pozwanej M. Z. wynikało ponadto, iż mąż pozwanej wszelkie czynności związane z działalnością gospodarczą scedował na żonę i nie angażował się w prowadzoną przez nią działalność, nie podpisywał umów z tym związanych i nie wyrażał zgody na decyzje (czynności) podejmowane przez żonę, ani ona nie zwracała się do męża o wyrażenie takiej zgody.

Wprawdzie takie twierdzenia budzą wątpliwości z uwagi na fakt, iż mąż pozwanej następnie przejął funkcję prezesa zarządu spółki (...), a zatem musiał orientować się w sprawach związanych z działalnością tejże spółki. Tym niemniej, nawet gdyby było tak, jak zeznali świadek i pozwana, tzn. gdyby A. Z. faktycznie nie angażował się w działalność gospodarczą w czasie prowadzenia jej przez żonę, to nie miałyby to znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Skoro bowiem małżonkowie we wskazany sposób uregulowali wzajemne relacje między sobą, nie byłoby zasadne i nie znajdowałyby usprawiedliwienia w zasadach współżycia społecznego, aby ryzyko związane z prowadzeniem działalności gospodarczej przez pozwaną (w ramach spółki z o.o.) i brakiem zaangażowania w tę działalność przez męża pozwanej, określonym „podziałem czynności” w rodzinie i przyjętym sposobem funkcjonowania małżeństwa pozwanej, przerzucać na wierzycieli pozwanej.

Zeznania świadka A. Z. i zeznana pozwanej M. Z. nie dają również podstaw do przyjęcia, że przedmiotowe poręczenie stanowiło czynność przekraczającą zakres zwykłego zarządu majątkiem wspólnym. W pierwszym rzędzie trzeba zauważyć, iż pomimo szczegółowych pytań zawartych w odezwach, pozwana i jej mąż składając zeznania w drodze pomocy sądowej, nie podali żadnych dokładnych danych na temat ich sytuacji majątkowej, wielkości i wartości majątku wspólnego i dochodów w dacie udzielania poręczenia wekslowego przez pozwaną. Podkreślali aktualną, w ich ocenie trudną sytuację materialną, co jednak nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Istotny jest bowiem stan majątku wspólnego w dacie dokonywania zakwestionowanej czynności prawnej.

Z zeznań świadka i pozwanej, wprawdzie ogólnikowych, wynika jednak, że w przeszłości małżonkowie dysponowali majątkiem, posiadali nieruchomości, samochód, pozwana prowadziła swoją działalność gospodarczą, a oprócz tego

przez cztery lata była prezesem zarządu spółki (...), tj. do 2002 roku, a jej mąż był zatrudniony w tej spółce, a następnie od 2002 roku był jej prezesem zarządu.

Mając powyższe na uwadze, stwierdził Sąd Okręgowy, iż pozwana M. Z. nie udowodniła w toku postępowania, aby udzielenie przez nią przedmiotowego poręczenia wekslowego stanowiło czynność przekraczającą zakres zwykłego zarządu majątkiem wspólnym pozwanej i jej męża. Do dokonania przez pozwaną wskazanej czynności prawnej nie była zatem potrzebna zgoda jej małżonka A. Z..

Z tych wszystkich względów, na podstawie art. 496 k.p.c. Sąd Okręgowy utrzymał w całości w mocy nakaz zapłaty z dnia 22 lipca 2013 roku w sprawie I Nc 80/13.

W apelacji od tego wyroku pozwana M. Z. podniosła nowe fakty i dowody, których nie mogła podnieść w pierwszej instancji. Faktem tym miała być zapłata całego przeterminowanego zadłużenia w wysokości 91 219,68 zł. w dniu 15 czerwca 2012r., a dowodem na potwierdzenie tego faktu – wiadomość mailowa otrzymana 28 października 2014r. od pani B. Z. z Kancelarii (...). Z uzasadnienia apelacji wynikało, że saldo dłużnika – spółki (...) wynosiło 91 219,68 zł. i zostało spłacone w ramach umowy factoringu łączącej powoda z (...) spółkę z o.o. i ta spłacająca zadłużenie spółka upoważniona była do windykacji tej kwoty od spółki (...).

W oparciu o podniesione zarzuty domagała się pozwana zmiany wyroku i oddalenia powództwa w całości, ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Bezasadnie apelująca powoływała się w zarzutach apelacyjnych na nowe fakty i dowody. Nie miał waloru nowości fakt zaspokojenia w czerwcu 2012r. wierzytelności powoda przysługującej mu od pozwanej spółki (...). Podkreślić w tym miejscu należy, że weksel in blanco wypełniony został przez powoda niemal rok później, a jego wypełnienie poprzedzone zostało wezwaniem do zapłaty. Fakt zapłaty powodowi przez spółkę (...) kwoty 91 219,68 zł. nie jest zatem faktem „nowym” lecz takim, o którym wiedzę pozwana uzyskać mała – według jej twierdzeń - w 2014r. Jednocześnie – i to dla uznania bezzasadności apelacji ma najistotniejsze znaczenie – apelująca nie wykazała, ani nawet nie uprawdopodobniła, że spłata zadłużenia (...)u przez spółkę factoringową dotyczyła tych samych należności, które stały się przyczyną wypełnienia weksla i przedmiotem dochodzenia w niniejszej sprawie. Wymienione w zawiadomieniu o wszczęciu procesu windykacji, kierowanym do pozwanej spółki (...) 27 lutego 2012r. (!) numery faktur, składających się na ogólną sumę 91 219,68 zł. nie pokrywają się z numerami tych faktur, które zostały przez powoda powołane jako podstawa wyliczenia sumy wekslowej. Okoliczności te nie pozwalają na uprawdopodobnienie sugestii apelującej, że dochodzona przez powoda należność została zaspokojona i to na rok przed wypełnieniem weksla. Podniesiony przez apelującą jedyny zarzut apelacyjny okazał się zatem bezpodstawny.

Dokonując w ramach apelacji kontroli poprawności zastosowania przez Sąd Okręgowy prawa materialnego stwierdzić należy, że zastosowane jako podstawa rozstrzygnięcia przepisy prawne, a przede wszystkim ich wykładnia i reasumpeja nie budzą żadnych zastrzeżeń.

Apelacja jako pozbawiona uzasadnionych podstaw faktycznych i prawnych podlegała zatem oddaleniu na mocy art. 385 k.p.c.

Konsekwencją przegrania przez pozwaną etapu postępowania apelacyjnego jest obciążenie jej na rzecz przeciwnika kosztami tego postępowania w wysokości wynagrodzenia pełnomocnika, będącego adwokatem, który nie występował przed sądem pierwszej instancji, a podstawą zasądzenia kosztów w wysokości 3617 zł. są przepisy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 6 pkt 6 w związku z § 13 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSO (del) Ewa Solecka SSA Piotr Wójtowicz SSA Elżbieta Karpeta